

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16C/177/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316211698
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Dubovská
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2019:1316211698.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v konaní pred sudkyňou Mgr. Ninou Dubovskou, v spore žalobcu: 1/ S.. J. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX, 841 02 Bratislava, 2/ E.. I. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom GallaY. XX, XXX XX T., obaja právne zastúpení Mgr. Alica Mendlová, advokátka so sídlom Riečna 2, 821 02 Bratislava, proti žalovanému: 1/ Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, 2/ S.. Ľ. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. X, XXX XX P., právne zastúpený JUDr. Ján Šofranko, advokát so sídlom Hraničná 2, 040 17 Košice, 3/ E.. E. D., nar. XX.X.X.XXXX, trvale bytom F.H. X, XXX XX P., právne zastúpený JUDr. Ján Šofranko, advokát so sídlom Hraničná 2, 040 17 Košice, 4/ E. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. X, XXX XX P., právne zastúpený JUDr. Daniela Hubinská, advokátka so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný v 1. rade **m á n á r o k** od spoločne a nerozdielne zaviazaných žalobcov v 1. a 2. rade na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

III. Žalovaní v 2. a 3. rade **m a j ú** spoločný a nerozdielny **n á r o k** od spoločne a nerozdielne zaviazaných žalobcov v 1. a 2. rade na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

IV. Žalovaný v 4. rade **m á n á r o k** od spoločne a nerozdielne zaviazaných žalobcov v 1. a 2. rade na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručенou súdu dňa 07.07.2016 sa žalobcovia domáhali určenia, že:

- kúpna zmluva uzatvorená medzi žalovanými v 2. a 3. rade ako predávajúcimi a žalovaným v 4. rade ako kupujúcim, ktorej predmetom bol prevod bytu č. X na X p. bytového domu súp. č. XXX, nachádzajúceho sa na F. XX R. P., vchod č. X, postavený na parcele registra „C“, parc. č. XXX - zast. pl. a nádvoria o výmere XXX m² a parc. č. XXX - zast. pl. a nádvoria o výmere XXX m², zapísaný na LV č. XXXXX, kat. úz. Q. (ďalej len ako „Byt“), ktorej vklad bol povolený podľa V XXXXX/XX zo dňa 11.12.2014 (ďalej len ako „Kúpna zmluva“), je voči žalobcom v 1. a 2. rade neúčinná.

- záložná zmluva uzatvorená medzi žalovanými v 2. a 3. rade ako záložcami a žalovaným v 1. rade ako záložným veriteľom, ktorej predmetom bolo zriadenie záložného práva k Bytu, ktorej vklad bol povolený

podľa V XXXX/XXXX zo dňa 09.07.2013 (ďalej aj len ako „Záložná zmluva“), je voči žalobcom v 1. a 2. rade neúčinná.

2. Žalobu žalobcovia odôvodnili tým, že žalobca so žalovaným v 2. rade uzatvoril Dohodu o urovaní zo dňa 03.01.2012 (ďalej len ako „Dohoda o urovaní“), predmetom ktorej je urovanie práv a povinností zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 11.11.2010, ktorú účastníci uzatvorili a predmetom ktorej bola pôžička vo výške 264.000 eur, poskytnutá žalobcom žalovanému v 2. rade (ďalej len ako „Zmluva o pôžičke“). Zmluva o pôžičke sa nahradila Dohodou o urovaní, pričom žalovaný v 2. rade sa zaviazal na vrátenie zvyšnej časti pôžičky vo výške 117.238 eur v splátkach do 25.12.2016. Žalobca uviedol, že žalovaná v 3. rade je manželkou žalovaného v 2. rade, žalovaný v 4. rade je syn žalovaných v 2. a 3. rade. Podľa článku III bod 1 Dohody o urovaní sa žalovaný v 2. rade zaviazal, že po dobu splatnosti nebude bez súhlasu žalobcu disponovať svojím majetkom tak, že by ohrozoval možnosť vrátenia pôžičky a nebude vykonávať také úkony, ktoré by naplňovali inštitút odporovateľnosti v zmysle Občianskeho zákonníka. Žalovaný v 2. rade už od 01.01.2016 neplní predmetné splátky. Žalobca sa z katastra nehnuteľností dozvedel, že žalovaní v 2. a 3. rade previedli Byt na žalovaného v 4. rade a súčasne, že uzatvorili so žalovaným v 1. rade záložnú zmluvu, na základe ktorej bolo zriadené na Byte záložné právo podľa Záložnej zmluvy, čím opätovne ukrátili veriteľa, teda žalobcu a znemožnili vymožitelnosť pohľadávky. S odkazom na právnu úpravu ust. § 42a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Občiansky zákonník“) je podľa žalobcov zrejmé, že medzi žalovanými v 2. a 3. rade ako predávajúcimi a žalovaným v 4. rade ako kupujúcim došlo k právnemu úkonu, ktorým došlo k ukráteniu pohľadávky žalobcu, išlo o úmyselné konanie zo strany žalovaných, nakoľko sa jedná o rodinných príslušníkov, a teda o pôžičke mali všetci vedomosť a poznali úmysel žalovaného v 2. rade ako dlžníka ukrátiť žalobcu. Žalovaní si boli vedomí, že predaním Bytu svojmu synovi ukrátia žalobcu na jeho právach, ohrozia vymožitelnosť nesplácanej pôžičky a dôjde k zmenšeniu ich majetku, teda právnym úkonom uzatvoreným žalovanými v 2. a 3. rade a žalovaným v 4. rade došlo k ukráteniu pohľadávky žalobcu. Žalobcovia uviedli, že je zrejmé, že pohľadávka žalobcu existuje a je nesplatená, pričom žalovaný v 2. rade nespláca podľa Dohody o urovaní. K ukráteniu žalobcu došlo konaním žalovaných tým, že v čase, keď je pohľadávka žalobcu vykonateľná, uzavreli žalovaní Kúpnu zmluvu a tým zmenšili svoj majetok. Uzavretím Záložnej zmluvy znemožnili vymožitelnosť danej pohľadávky. Vedomosť žalovaných sa v zmysle § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka prezumuje. Aktívne legitimovaným je veriteľ a pasívne legitimovaným je ten, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech - žalobca je veriteľom žalovaného v 2. rade v zmysle Dohody o urovaní a žalovaný v 2. rade je dlžník, žalovaná v 3. rade je jeho manželkou, pričom svojím konaním znemožnili vymoženie pôžičky a mali z konania prospech. Žalovaný v 4. rade nadobudol majetok, a teda z uvedeného právneho úkonu mu vznikol prospech. Žalovaný v 1. rade získal uzatvorením Záložnej zmluvy majetkový prospech.

3. Žalobca k žalobe pripojil nasledovné listiny: Dohoda o urovaní zo dňa 03.01.2012, LV č. XXXXX pre k.ú. Q. ku dňu 13.04.2016.

4. Žalovaný v 1. rade sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 13.12.2016, v ktorom uviedol, že žalovaní v 2. a 3. rade spoločne dňa 14.05.2013 požiadali, prostredníctvom sprostredkovateľa, žalovaného v 1. rade o poskytnutie úveru na bývanie, pričom úver mal byť zabezpečený Bytom v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných v 2. a 3. rade. V Žiadosti o poskytnutie úveru žalovaní v 2. a 3. rade okrem iného uviedli, že z úveru poskytnutého žalovaným v 1. rade budú vyplácané iné záväzky žiadateľov a to pohľadávka spoločnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., IČO: 47 251 336 (ďalej len ako „UniCredit Bank“), vyplývajúca z úverovej zmluvy zo dňa 19.10.2009. Žalovaní v 2. a 3. rade pred poskytnutím úveru zo strany žalovaného v 1. rade zostavili Zoznam vyplácaných záväzkov zo dňa 27.05.2013 (ďalej len ako „Zoznam vyplácaných záväzkov“), v ktorom bola ako vyplácaná pohľadávka uvedená výlučne pohľadávka UniCredit Bank. Po náležitom preverení Žiadosti o poskytnutie úveru a všetkých okolností obchodného prípadu žalovaný v 1. rade ako veriteľ uzatvoril dňa 30.05.2013 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“) so žalovanými v 2. a 3. rade ako solidárnymi dlžníkmi, pričom pohľadávka žalovaného v 1. rade zo Zmluvy o úvere bola zabezpečená záložným právom zriadeným na základe Záložnej zmluvy zo dňa 30.05.2013, na základe ktorej zálohom bol Byt v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných v 2. a 3. rade (Byt ďalej aj len ako „Záloh“). Žalovaní v 1., 2. a 3. rade spoločne ako navrhovatelia podali príslušnej Správe katastra Košice návrh na vklad záložného práva, vklad bol povolený a právne účinky vkladu nastali dňa 09.07.2013.

Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný v 1. rade nemal absolútne žiadnu vedomosť o existencii právneho vzťahu medzi žalobcami ako veriteľmi a žalovaným v 2. a 3. rade ako dlžníkmi, ani o akejkoľvek pohľadávke žalobcov voči nim, a teda vzhľadom na uvedenú absenciu reálnej vedomosti žalovaného v 1. rade o uvedených skutočnostiach je teda bez dôvodných pochybností zrejmé, že žalovaný v 1. rade nemal v čase uzatvárania Zmluvy o úvere a Záložnej zmluvy vedomosť o prípadnom úmysle žalovaných v 2. a 3. rade ukrátiť žalobcov ako veriteľov tak, ako to vyžadujú zákonné podmienky odporovateľnosti právnych úkonov podľa ust. § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka, a tieto nevyplývali ani zo žaloby, teda žalobcovia neunesli dôkazné bremeno preukázania vedomosti žalovaného v 1. rade o úmysle dlžníka - žalovaného v 2. a 3. rade, ukrátiť svojho veriteľa, pričom absencia vedomosti žalovaného v 1. rade o údajne ukrátenej pohľadávke žalobcov vyplývajúcej z Dohody o urovnaní, a s tým nevyhnutne spojená absencia vedomosti žalovaného v 1. rade o prípadnom úmysle žalovaných v 2. a 3. rade ukrátiť svojho veriteľa, vyplýva súčasne z viacerých skutkových okolností tohto prípadu. Žalovaný v 1. rade doplnil, že z hľadiska časovej postupnosti už v čase pred uzavretím Kúpnej zmluvy, teda v čase podania Žiadosti o poskytnutie úveru, žalovaní v 2. a 3. rade informovali žalovaného v 1. rade len o ich solidárnom záväzku voči spoločnosti UniCredit Bank, ktorý mal byť vyplatený novoposkytnutým úverom a táto pohľadávka UniCredit Bank bola jediným záväzkom žalovaných v 2. a 3. rade, ktorý bol známy žalovanému v 1. rade. Ani pri uzatvorení Záložnej zmluvy, žalovaný v 1. rade nemal reálnu možnosť nadobudnúť vedomosť o údajnom úmysle žalovaných v 2. a 3. rade ukrátiť žalobcov ako svojich veriteľov ani vedomosť o samotnej pohľadávke žalobcov, nakoľko žalovaní v 2. a 3. rade neupovedomili žalovaného v 1. rade o pohľadávke žalobcu. V Záložnej zmluve žalovaní v 2. a 3. rade ako záložcovia vyhlásili, že ku dňu podpisu tejto listiny na Zálohu neviaznu žiadne ťarchy, obmedzenia ani iné právne povinnosti, okrem tých, ktorých existencia bola zrejmá z výpisu z LV, ktorý predložil záložnému veriteľovi. Žalovaný v 1. rade objektívne nemohol mať o existencii pohľadávky žalobcov a s tým spojeným prípadným úmyslom žalovaných v 2. a 3. rade ukrátiť svojho veriteľa žiadnu vedomosť a poukázal na zásadu hodnovernosti, tzv. materiálnej publicity údajov katastra nehnuteľností. Subjektívna stránka osôb, na ktoré dlžník previedol svoj majetok s úmyslom ukrátiť svojho veriteľa, je nevyhnutnou zákonnou podmienkou úspešného odporovania právnych úkonov, a žalobca ako veriteľ musí v podanej odporovacej žalobe tvrdiť a preukázať vedomosť tretej osoby, na ktorú dlžník previedol svoj majetok odporovateľným právnym úkonom, že jej musel byť úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa známy, čo žalobcovia nepreukázali. S poukazom na uvedené žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

5. Žalovaný v 1. rade k vyjadreniu pripojil nasledovné listiny: Žiadosť o poskytnutie úveru zo dňa 14.05.2013, Potvrdenie o výške zostatku pohľadávky UniCredit Bank zo dňa 07.06.2013, Zoznam vyplácaných záväzkov žalovaného v 2. rade zo dňa 27.05.2013, Zoznam vyplácaných záväzkov žalovanej v 3. rade zo dňa 27.05.2013, Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.05.2013, Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátna zmluva zo dňa 30.05.2013; výpis z listu vlastníctva č. XXXXX - čiastočný, návrh na vklad záložného práva zo dňa 30.05.2013, rozhodnutie Správy katastra Košice zo dňa 09.07.2013 č. V XXXXXXXX, internetový čiastočný výpis z listu vlastníctva č. XXXXX zo dňa 12.12.2016, výpis z Obchodného registra žalovaného v 1. rade.

6. Žalovaný v 2. rade sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 24.01.2017, v ktorom uviedol, že žalobu v celom rozsahu neuznáva a považuje ju po skutkovej a právnej stránke za neopodstatnenú a nedôvodnú, pretože pôžička ktorá je predmetom Dohody o urovnaní bola žalovaným v 2. rade splatená a žiadal, aby súd nariadil pojednávanie.

7. K vyjadreniu žalovaného v 1. rade sa vyjadrili žalobcovia podaním zo dňa 30.03.2017 a uviedli, že povinnosťou žalovaného v 1. rade bolo zistiť si skutkový stav, keď žalovaný v 2. až 4. rade ukrátili žalobcov na možnosti domôcť sa svojej pohľadávky. Uviedli, že žalovaný v 1. rade sa ku skutočnostiam uzavretia Kúpnej zmluvy nevyjadril vôbec. V Dohode o urovnaní sa žalovaný v 2. rade zaviazal, že po dobu splatnosti, nebude bez súhlasu žalobcu disponovať svojím majetkom tak, že by ohrozoval možnosť vrátenia pôžičky a nebude vykonávať také úkony, ktoré by naplňovali inštitút odporovateľnosti v zmysle Občianskeho zákonníka.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie a vec meritórne prejednal.

9. V priebehu konania žalobcovia uviedli, že nesúhlasia s námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcov z titulu neexistencie vymáhateľnej pohľadávky voči žalovanému v 2. rade ako dlžníkovi (ods. 11 a 12 nižšie) a poukázali na notársku zápisnicu č. N 372/2016, Nz 11279/2016, NCRIs

11599/2016 zo dňa 01.04.2016, ktorou žalovaný v 2. rade uznal svoj dlh vo výške 45.000,- eur a súhlasil s vykonateľnosťou tejto notárskej zápisnice ako exekučného titulu (ďalej len ako „notárska zápisnica č. N 372/2016“). Pôžička vo výške 45.000 eur bola poskytnutá v prospech účtu vedeného v ČSOB a.s. (č.ú. XXX XXX XXXX/XXXX) dňa 22.04.2013 a 23.04.2013 na základe požiadavky žalovaného v 2. rade emailom, adresovaným žalobcovi v 1. rade, v ktorom ho žiada o poskytnutie pôžičky, čo potvrdzuje aj kópia displeja mobilného telefónu (uvedené telefónne číslo patrí žalovanému v 2. rade), v ktorom žalobcovi v 1. rade oznamuje číslo účtu vedeného v ČSOB a.s., na ktorý si žalovaný v 2. rade vymienil úhradu pôžičky. Plnením a odovzdaním pôžičky inej osobe je splnením záväzku, pričom zaplatenie čiastky na účet tretej osoby predstavuje dohodnuté platobné miesto s úmyslom splniť záväzok, a treba ho pokladať za plnenie zmluvnej strany, nie majiteľovi účtu. Znamená to, že pôžička vo výške 45.000 eur bola poskytnutá dlžníkovi na ním poskytnutý a označený účet, a to bez ohľadu na to, že nejde o účet dlžníka, a tým si veriteľ splnil všetky povinnosti v zmysle uzavretej zmluvy o pôžičke, čo zahŕňa aj odovzdanie peňazí dlžníkovi, účet tretej osoby je len platobným miestom, tretia osoba nie je zaviazaná ako dlžník voči veriteľovi.

Žalobcovia uviedli, že okrem notárskej zápisnice č. N 372/2016 majú niekoľko pohľadávok voči žalovanému v 2. rade, a to:

- Zmluva o pôžičke zo dňa 11.11.2010 a spísaná notárska zápisnica č. N 68/2010, Nz 43301/2010, NCRIs 44007/2010 zo dňa 12.11.2010 (ďalej len ako „notárska zápisnica č. N 68/2010“), ktorou žalovaný v 2. rade uznal dlh čo do výšky a dôvodu a súhlasil s vykonateľnosťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu

- Dohoda o urovaní zo dňa 03.01.2012, ku ktorej žalovaný v 2. rade žalobcovi v I. rade vystavil blankozmenku a podpísali Dohodu vyplňovacom práve k blankozmenke

- konanie na Okresnom súde Košice II, č.k. 17C/29/2017 o zaplatenie 31.291,52 eur s prísl., čo predstavuje časť pohľadávky v zmysle Dohody o urovaní

- pohľadávka z titulu pôžičky zo dňa 22.04.2013 vo výške 45.000 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť do 29.04.2013 a ktorý záväzok bol uznaný notárskou zápisnicou č. N 372/2016.

- vedené exekučné konanie k vyššie uvedenej pohľadávke vo výške 45.000 eur, č.k. EX 1 2371 /2017, exekútor JUDr. Rudolf Krutý

- právoplatný rozsudok Okresného súdu Košice II, č.k. 29Cpr 4/2016, ktorým bola spoločnosť A-RECOL s.r.o. (kde je jediným spoločníkom a konateľom žalovaný v 2. rade) zviazaná zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 14.863,06 eur s prísl. a súčasne uznesenie Okresného súdu Košice II, ktorým bola táto spoločnosť zviazaná uhradiť žalobcovi v 2. rade trovy konania vo výške 2.183 eur, pričom táto spoločnosť je jednak avalom z vyššie uvádzanej blankozmenky a jednak sa žalovaný v 2. rade zaviazal v Dohode o urovaní zo dňa 03.01.2012, že pohľadávka je oprávnená.

V konaní k vznesenej námietke žalovaným v 4. rade o nedostatku pasívnej legitímácie žalovaných v 2. a 3. rade (ods. 12 nižšie) uviedli žalobcovia, že s touto sa nestotožňujú jednak pre ich procesnú pasivitu a jednak preto, že je jednoznačné, že žalovaní v 2. a 3. rade sú rodičmi žalovaného v 4. rade, konali úmyselne a majú z tohto konania prospech v podobe zachovania majetku v rodine, a aj kvôli znemožneniu vymožiteľnosti pohľadávky žalobcov a to napriek tomu, že preukázateľne plnia úver, za ktorý je ručené Bytom, ktorý už nie je v ich vlastníctve. Ak by sa jednalo o štandardnú kúpu alebo predaj, časť kúpnej ceny by bola použitá na vyplatenie úveru a odťaženie Bytu, pretože je nelogické, aby niekto kupoval zaťažený Byt cudzím úverom. Keďže k vyplateniu úveru nedošlo, je zrejмый aj prospech žalovaných v 2. a 3. rade v podobe znemožnenia výkonu exekučnej dražby pre prípad úspechu žalobcov v tomto konaní pre existujúce záložné právo spočívajúce na Byte v prospech žalovaného v 1. rade.

Kúpna cena vo výške 50.000 eur mala byť podľa Kúpnej zmluvy zaplatená žalovaným v 4. rade v prospech žalovaných v 2. a 3. rade do 31.12.2014, vo vzťahu k úhrade ktorej žalobcovia namietali, že nebola dodnes zaplatená, a je zřejmý, že ide o simulovaný právny úkon, zavádzanie žalovaných v 2. až 4. rade a o transakciu s nulovým protiplnením. Žalobcovia rozporovali kreditné operácie v prospech účtu žalovaného v 4. rade z účtu spoločnosti H-STEEL, ktorým následne zodpovedajú debetné operácie z účtu žalovaného v 4. rade v prospech účtu žalovaného v 2. rade, pričom spoločnosť H-STEEL je spoločnosť, v ktorej žalovaný v 2. rade vystupuje ako riaditeľ. Z uvedeného je zřejmá jasná účelovosť a simulovanie právneho úkonu - Kúpnej zmluvy - a takýto právny úkon je absolútne neplatný.

10. V priebehu konania navyiac žalovaný v 1. rade uviedol, že žalobcovia nepredložili žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval naplnenie zákonných predpokladov odporovateľnosti Záložnej zmluvy a s ňou súvisiaceho záložného práva v prospech žalovaného v 1. rade, keď v čase uzatvorenia Záložnej zmluvy nemal žalovaný v 1. rade objektívnu možnosť dozvedieť sa o údajnej pohľadávke žalobcov, teda nemohol

mať ani objektívne vedomosť o údajnom úmysle žalovaného v 2. a 3. rade ako dlžníkov ukrátiť žalobcov ako svojich veriteľov.

11. V priebehu konania žalovaní v 2. a 3. rade uviedli, že súd mal v konaní ex offa skúmať splnenie podmienky pasívnej vecnej legitímácie v tomto konaní, keď žalovaní v 2. a 3. rade nie sú pasívne vecne legitímovaní a pripojil sa k námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie vznesenej žalovaným v 4. rade. Namietal, že notárska zápisnica ako vykonateľný exekučný titul nie je v tomto čase vykonateľná, žalobcovia nevedú na jej základe žiadne exekučné konanie a na základe rozsudku Okresného súdu Košice II je zaviazaná právnická osoba; z tohto dôvodu mal podľa žalovaných v 2. a 3. rade súd žalobu podľa príslušných ustanovení CSP odmietnuť. Poukázal na to, že k prevodu Bytu zo žalovaného v 2. a 3. rade na žalovaného v 4. rade došlo pred spísaním notárskej zápisnice č. N 372/2016. Uviedol, že došlo k splateniu väčšej časti istiny dlžnej sumy, výška úrokov je medzi žalobcami a žalovaným v 2. rade sporná. Nebolo účelom ukrátiť žalobcu v 1. rade ako veriteľa. Namietali zabezpečenie výpisu z bankového účtu bez súhlasu žalovaného v 4. rade, preto považovali akúkoľvek argumentáciu transakciami od spoločnosti H-STEEL za bezpredmetnú, a uviedli, že podstatné je, či došlo k úhrade celkovej ceny a je irelevantné, odkiaľ žalovaný v 4. rade peniaze na úhradu kúpnej ceny mal, či bola uzavretá zmluva o pôžičke a pod. Žalovaný v 2. rade vo vzťahu k pôžičke vo výške 45.000 eur namietal, že on ako fyzická osoba účet v ČSOB a.s. nikdy nemal.

12. V priebehu konania žalovaný v 4. rade uviedol, že žalovaný v 4. rade Byt nadobudol za obvyklú kúpnu cenu, ktorú uhradil žalovaným v 2. a 3. rade, čo preukazujú predložené dôkazy a je irelevantné od akého subjektu obdržal žalovaný v 4. rade finančné prostriedky, tieto mu boli poskytnuté na základe pôžičky od právnickej osoby ako subjektu odlišnému od žalovaných, preto poukazovanie žalobcami na túto skutočnosť je pre toto konanie irelevantné. Rovnako namietal, že žalobcovia nepreukázali existenciu vymáhateľnej pohľadávky. Žalobca v 2. rade podľa ich názoru nie je aktívne vecne legitímovaný, nakoľko nejde o nerozlučné spoločenstvo na strane žalobcov a poukázal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 2Cdo 177/1997. Podľa žalovaného v 4. rade žalobca v konaní produkoval dôkazy, z ktorých je zrejme, že k uzavretiu Zmluvy o pôžičke došlo len medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným v 2. rade. Žalovaný v 4. rade nemá vedomosť o tom, či pohľadávka žalobcu v 1. rade voči žalovanému v 2. rade je vymáhateľná, resp. v akej je výške a má za to, že žalobca v 1. rade v konaní nepreukázal, že disponuje vymáhateľnou pohľadávkou voči žalovanému v 2. rade a taktiež nepreukázal, že Byt bol prevedený na žalovaného v 4. rade bez primeraného protiplnenia a poukázal na uznesenie NS SR, sp. zn. 3 Cdo 61/2008, podľa ktorého vymáhateľnou sa rozumie taká pohľadávka, ktorej splnenie možno vynútiť exekúciou, t. j. pohľadávka, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno nariadiť exekúciu a podľa ktorého o odporovateľný právny úkon ide len v prípade, že ním bol majetok dlžníka prevedený na tretiu osobu bez zodpovedajúceho protiplnenia, v opačnom prípade o odporovateľne prevedení majetok nejde. Poukázal tiež na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 271/05-9, podľa ktorého pre posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu v konaní o odporovacej žalobe, t. j. pre posúdenie, či žalobca je nositeľom práva odporovateľnosti, je rozhodujúci stav v čase rozhodovania súdu a ak by v čase rozhodovania súdu pohľadávka veriteľa ešte nebola alebo už nebola vymáhateľná, nebola by daná jeho aktívna legitímácia na podanie odporovacej žaloby. Rovnako by aktívna legitímácia nebola daná ani v prípade, ak by právny úkon dlžníka urobený v úmysle ukrátiť veriteľa neukracoval v čase rozhodovania súdu uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, pretože by tu bol dostatok iného majetku umožňujúceho uspokojenie veriteľa.

K rozsudku Okresného súdu Košice II, sp. zn. 29Cpr/4/2016 uviedol, že žalovaným bola spoločnosť A-RECOL s.r.o., nie žalovaný v 2. rade resp. žalovaný v 3. rade, a preto nie je zrejme, čo má predmetný rozsudok preukazovať, keďže tento nie je exekučným titulom voči žalovanému v 2. alebo 3. rade. Konanie na Okresnom súde Košice II, sp. zn. 17C/29/2017 o zaplatenie 31.291,52 eur nie je právoplatne skončené. K predloženým notárskym zápisniciam uviedol, že jedna z nich bola spísaná až po prevode vlastníckeho práva k Bytu zo žalovaného v 2. a 3. rade na žalovaného v 4. rade. Exekučný súd je povinný skúmať formálnu a materiálnu stránku vykonateľnosti pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, a tiež na prípadnú námietku povinného proti exekúcii, ako aj na prípadný návrh, resp. podnet na zastavenie exekúcie. Splnenie podmienky vykonateľnosti je možné skúmať v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania, a to aj ex offa a v prípade zistenia a neodstránenia nedostatkov v materiálnej a formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, je na mieste žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuť, prípadne v neskoršej fáze exekučné konanie aj bez návrhu zastaviť. V aplikačnej praxi sú názory, podľa ktorých je exekučná notárska zápisnica nespôsobilým exekučným titulom za predpokladu, že k uznaniu dlhu a udeleniu súhlasu s

vykonateľnosťou podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku dochádza pred splatnosťou pohľadávky, ktorá je obsahom exekučného titulu. Takáto notárska zápisnica, ktorá bola spísaná v rovnaký deň ako zmluva o pôžičke, nie je materiálne vykonateľným exekučným titulom, pričom takto vedená exekúcia musí byť ex offo zastavená, resp. poverenie na jej vykonanie nesmie byť ani vydané, a to z dôvodu, že ide o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 v spojení s § 574 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže povinný sa vzdáva práva, ktoré by mohlo vzniknúť v budúcnosti. Takéto notárske zápisnice predložili žalobcovia v konaní, ich obsahom je uznanie dlhu pohľadávok, ktorých splatnosť nastane v budúcnosti, z tohto dôvodu nejde o materiálne vykonateľný exekučný titul. Vo vzťahu k exekučnému konaniu vedenému u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., sp. zn. Ex I 2371/17 uviedol, že nie je zrejmé, že sa začalo exekučné konanie voči žalovanému v 2. rade, tomuto nebolo doručené žiadne upovedomenie o začatí exekúcie, čo potvrdil aj jeho právny zástupca. Predložená zmenka, vrátane zmluvy o vyplňovacom práve k blankozmenke nie je titulom, na základe ktorého možno nariadiť exekúciu. Vo vzťahu k notárskej zápisnici č. N 68/2010 namietal, že z textu notárskej zápisnice je zrejmé, že odkazuje na Zmluvu o pôžičke uzavretú dňa 11.11.2010 a podľa Dohody o urovnaní zo dňa 03.01.2012 (článok I bod 1) došlo k zrušeniu a nahradeniu tejto Zmluvy o pôžičke, v dôsledku čoho zanikol titul a notárska zápisnica nie je vykonateľným exekučným titulom. Vo vzťahu k pôžičke vo výške 45.000 eur poskytnutej žalobcom v 1. rade uviedol, že v prípade zmluvy o pôžičke ide o reálny kontrakt a bez odovzdania pôžičky (veci) dlžníkovi nedôjde k vzniku právneho vzťahu pôžičky. Medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným v 2. rade nebola v 04/2013 uzatvorená žiadna zmluva o pôžičke, ani v písomnej forme a ani vo forme ústnej. Poukázal na to, že pre právnické osoby ako samostatné subjekty práva, ktoré sú tvorené fyzickými osobami je charakteristické, že svoju vôľu nevytvárajú a neprejavujú navonok samy (na rozdiel od fyzických osôb), ale len prostredníctvom fyzických osôb, všetka činnosť právnickej osoby sa môže prejavovať len prostredníctvom fyzických osôb a skutočnosť, že fyzické osoby konajú v mene právnickej osoby, je právne významná z tohto hľadiska, že právne následky ich konania za právnickú osobu, postihujú túto osobu. Z dokladov predložených žalobcami jednoznačne vyplýva, že žalobca v 1. rade poskytol pôžičku právnickej osobe - spoločnosti S.O.B., s.r.o., nakoľko aj zo žiadosti o poskytnutie pôžičky jednoznačne vyplýva, že sa táto má poskytnúť spoločnosti, nie žalovanému v 2. rade, ktorá musela uhradiť faktúry v hodnote cca 57.000, eur. S odkazom na ust. § 205 CSP uviedol, že vzhľadom k dôkazom preukazujúcim, že peňažné prostriedky žalobcom v 1. rade neboli poskytnuté žalovanému v 2. rade, a tento ich ani pre seba ako pre fyzickú osobu nežiadal, súd by k obsahu notárskej zápisnice č. N 372/2016 nemal prihliadať, nakoľko táto nepotvrďuje pravdivosť toho, čo sa v nej osvedčuje alebo potvrďuje.

13. Podľa ust. § 150 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

14. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

15. Podľa ust. § 185 ods. 1 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

16. Podľa ust. § 185 ods. 2 CSP, súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa ust. § 185 ods. 3 CSP, súd aj bez návrhu môže vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné, a na zistenie cudzieho práva.

18. Súd vykonal dokazovanie vo vzťahu k určeniu odporovateľnosti (neúčinnosti) právnych úkonov - uzavretej Záložnej zmluvy a Kúpnej zmluvy a vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, výsluchom žalobcu v 1. rade a žalovaného v 2. rade, ako aj ostatným spisovým materiálom. Strany na pojednávaní pred skončením dokazovania zhodne potvrdili, že ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania nemajú. Vykonaným dokazovaním súd zistil nasledovný skutkový stav:

19. Z výsluchu žalobcu v 1. rade súd zistil, že prvá notárska zápisnica bola vystavená, aby verifikovala zmenu a potom, čo žalovaný v 2. rade manipuloval so svojim majetkom bola vystavená druhá notárska zápisnica. Žalovanému v 2. rade sa nepáči, že žalobca v 1. rade požadoval zaplatenie celej čiastky, v Dohode o urovaní sa zaviazal splatiť sumu cca 117.000,- eur v pravidelných mesačných splátkach a nesplatená časť predstavuje sumu cca 38.000 eur, ktorej zaplata sa domáha žalobou na Okresnom súde Košice II. V Dohode o urovaní sa v čl. III žalovaný v 2. rade zaviazal, že nebude disponovať s majetkom, pri preverovaní jeho majetku žalobca v 1. rade zistil, že zriadil záložné právo v prospech žalovaného v 1. rade a ukrátil ho. Žiadal od neho, aby dal do zálohy Byt, tvrdil, že tak neskôr urobí, ale zrejme z dôvodu, aby ho zmiatol, zriadil v jeho prospech záložné právo na garáž, potom s ním prestal komunikovať a záložné právo k Bytu zriadené nebolo. Žalobca v 1. rade je krstným otcom najmladšieho syna žalovaných v 2. a 3. rade a apelujúc na jeho emócie dňa 21.04.2013 mu žalovaný v 2. rade poslal žiadosť, že je v kriticknej situácii, či by mu ešte nepožičal peniaze, tak mu poskytol 45.000 eur s tým, že túto čiastku vráti do 29.04.2013. Po dlhom vyhýbaní sa kontaktu v roku 2015 spísali tretiu notársku zápisnicu, kde sa zaviazal splatiť 45.000 eur, vždy argumentoval, že je nesolventný, sumu nesplatiť. Nekomunikoval so žalobcom v 1. rade, nemal jeho súhlas, aby s Bytom manipuloval a previedol ho na syna. Syn žalovaných v 2. a 3. rade študoval v USA a garantom za jeho víza a pobyt bol žalobca v 1. rade, keď veľvyslanectvo pri posudzovaní neuznalo otca za dôveryhodného, preto ho žalovaný v 4. rade požiadala, aby bol jeho garantom. Je to istým spôsobom rodinná záležitosť a pôsobí na žalobcu v 1. rade emotívne. Uviedol, že vo vzťahu k Bytu, ktorý bol predmetom Kúpnej zmluvy, neinformoval verejne o svojich pohľadávkach voči žalovanému v 2. rade a keď sa dozvedel o zriadení záložného práva v prospech žalovaného v 1. rade, nekomunikoval s ním. Doplnil, že poskytol žalovanému v 2. rade pôžičku dvakrát, vo výške 264.000 eur dňa 11.11.2010 prevodom na účet, zostatok pohľadávky bol 117.000 eur, ktoré splátky boli splácané do roku 2014.

20. Z výsluchu žalovaného v 2. rade súd zistil, že genéza súčasného sporu sa tiahne späť od roku 2000, kedy prijal od žalobcu v 1. rade pôžičku v Sk a v USD vo výške cca 4.500.000,- Sk, na ktorú sumu doklad nebol. Prvý pokus o spísanie zmluvy bol v roku 2006, inak by pôžička už bola premlčaná, spísali garančnú zmluvu, z ktorej vyplýva pôžička vo výške 4.500.000,- Sk, úrok vo výške 920.000,- Sk; za ďalší rok dlžná suma istiny bola 5.485.000,- Sk. V roku 2011 bola spísaná zmluva na pôžičku vo výške 264.000,- eur, kde súčasťou Zmluvy o pôžičke je tabuľka, ako sa suma nabaľovala, pričom pôvodne výška pôžičky bola max. 150.000,- eur, suma cca 260.000,- eur nebola zo strany žalobcov poskytnutá žiadnym spôsobom. Do roku 2010 boli realizované čiastočné úhrady a bola podpísaná Zmluva o pôžičke, pričom rovnako, keby to žalovaný v 2. rade zaprel, aj táto by bola premlčaná. V roku 2011 zmeškal úhradu splátky vo výške 32.000,- eur a žalobca požiadala o vymáhanie dlžnej sumy, následne bolo v roku 2011 uhradených v rámci exekúcie 180.000,- eur, čo už presahovalo pôvodnú sumu 4.500.000,- Sk. Žalovaný v 2. rade mal firmu a úhrada pôžičky v týchto výškach bola pre neho likvidačná, snažil sa so žalobcom dohodnúť, ktorý odpovedal, že chce všetko a že ho o všetko pripraví. V roku 2011 došlo k dohode o postupnom splácaní pôžičky zo spoločnosti A-RECOL s.r.o. vo výške 117.000,- eur a ako záruku požadoval žalobca záruku na Byt a garáž, Byt v tom čase bol založený v prospech UniCredit Bank a vo firme A-RECOL s.r.o. bolo dosť peňazí a tak nedošlo k zriadeniu ďalšieho záložného práva. Bolo uhradených ďalších cca 100.000,- eur. Žalobca bol zamestnancom firmy A-RECOL s.r.o. cca do 15.12.2015 s tým, že úhrada pôžičky mala byť vykonávaná najneskôr do konca roka 2016, platby sa zdrhávali, posledné boli realizované v 12/2015. Následne došlo k vyhláseniu konkurzu na firmu MP-Profil s.r.o., kde bol zamestnaný. Do 12/2016 mala byť uhradená suma 117.000,- eur. Žalobcovi bola priznaná súdom suma vo výške 15.000,- eur od firmy A-RECOL s.r.o. ako nevyplatená mzda. Žalobca o zriadení záložného práva na Byt v prospech UniCredit Bank vedel už v roku 2010, následne došlo k refinancovaniu úveru cez žalovaného v 1. rade a k prevodu Bytu na syna, pričom hypotéka ostala, došlo len k zmene a pokračovaniu záložného práva, nebolo zriadené nové záložné právo. V roku 2013 - 2014 mali problémy v spoločnosti, bol nútený zohnať peniaze, syn povedal, že im peniaze nedá a tak uzavreli Kúpnu zmluvu na Byt a syn uhradil kúpnu cenu z vlastných prostriedkov. V čase platby kúpnej ceny žalovaný v 4. rade študoval formou denného štúdia, žalovaný v 2. rade nevie, či bol zárobkovo činný, nemá vedomosť, odkiaľ by disponoval sumou 50.000,- eur, nestaral sa. K uzavretiu Záložnej zmluvy so žalovaným v 1. rade ako veriteľom došlo, pretože chcel zmeniť banku kvôli úrokom, oslovil spoločnosť Partners Group v Košiciach, táto to riešila so žalovaným v 1. rade a následne po celom schvaľovacom procese došlo k podpisu Záložnej zmluvy a Zmluvy o úvere. Žalovanému v 1. rade poskytol štandardné doklady, ktoré banka požadovala prostredníctvom Partners Group, doložil iba znalecký posudok na Byt a popodpisoval všetko, čo mu predložili na podpis. O tom, že žalobcovia rozporujú Záložnú zmluvu sa dozvedel až zo žaloby. Pri podpise Kúpnej zmluvy žalovaný v 4. rade vedel, že si žalovaní v 2. a 3. rade

požičali od žalobcov, nevedel v akom štádiu je splácanie, vedel, že na pôvodnú istinu bola následne vyplatená časť.

21. Z Dohody o urovnaní zo dňa 03.01.2012, uzavretej medzi žalobcom v 1. rade ako veriteľom a žalovaným v 2. rade ako dlžníkom súd zistil, že táto v plnom rozsahu nahradila Zmluvu o pôžičke, uzatvorenú medzi zmluvnými stranami dňa 11.11.2010, na základe ktorej sa dlžník zaviazal vrátiť veriteľovi 264.000 eur do 15.02.2017. Veriteľ potvrdil, že ku dňu uzavretia Dohody o urovnaní je zostatok záväzku dlžníka 117.238 eur, ktorý dlžník uznal čo dôvodu a výšky a zaviazal sa ho splatiť spolu s úrokom vo výške 10% p.a. najneskôr do 31.12.2016 v pravidelných mesačných splátkach vo výške 2.490,96 eur vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca, za ktorý sa splátka platí, pričom prvá splátka bola splatná dňa 25.01.2012 a posledná 25.12.2016. Podľa čl. III Dohody o urovnaní sa dlžník zaviazal nedisponovať so svojim majetkom takým spôsobom, ktorý by ohrozoval možnosť vrátenia pôžičky a nevykonávať právne úkony, ktoré by napríňali podstatu inštitútu odporovateľnosti podľa Občianskeho zákonníka. Neoddeliteľnou súčasťou Dohody o urovnaní bola zmenka a zmluva o vyplňovacom práve ku zmenke.

22. Z LV č. XXXXX pre k.ú. Terasa súd zistil a medzi stranami nebolo sporné, že vlastníkom Bytu je žalovaný v 4. rade, ktorý Byt nadobudol na základe Kúpnej zmluvy od žalovaných v 2. a 3. rade za kúpnu cenu 50.000 eur, splatnú do 31.12.2014. Na prevod Bytu udelil žalovaný v 1. rade ako záložný veriteľ podľa Záložnej zmluvy súhlas dňa 18.11.2014 na základe žiadosti žalovaných v 2. a 3. rade zo dňa 23.10.2014. Z výpisov z účtov súd zistil, že suma spolu 50.000 eur bola poukázaná z účtu žalovaného v 4. rade (č.ú. J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX) na účet žalovaného v 2. rade (č.ú. J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX) platbami nasledovne: platba dňa 24.11.2014 - 10.000 eur, dňa 08.12.2014 - 14.000 eur, dňa 09.12.2014 - 14.000 eur, dňa 11.12.2014 - 8.000 eur a dňa 15.12.2014 - 4.000 eur. Kúpna zmluva v čl. IV obsahovala vyhlásenia žalovaných v 2. a 3. rade ako predávajúcich, o.i. že sú oprávnení s Bytom plne disponovať, že na Byt neboli uplatnené žiadne nároky podľa osobitných predpisov, že ich vlastníctvo k Bytu nie je nijako ovplyvnené žiadnou dohodou s treťou osobou alebo osobami, že okrem zákonného záložného práva podľa zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a záložného práva podľa Záložnej zmluvy neviazne na Byte žiadne záložné právo, iná ťarcha alebo akékoľvek práva tretích osôb a že nebolo začaté alebo neprebíha súdne, správne alebo iné konanie, ktorého dôsledkom by bolo obmedzenie vlastníckeho práva kupujúceho k Bytu.

23. Z predložených výpisov z účtu súd zistil, že platbami dňa 24.11.2014, 08.12.2014, 09.12.2014, 11.12.2014 a 15.12.2014 prijal žalovaný v 4. rade na účet sumu spolu 50.000 eur od spoločnosti H-STEEL INC.

24. Žiadosťou o poskytnutie úveru dňa 14.05.2013 žalovaní v 2. a 3. rade požiadali žalovaného v 1. rade o úver vo výške 30.000 eur, na dobu 14 rokov, zabezpečený nehnuteľnosťou. V zozname vyplácaných záväzkov uviedli, že z úveru poskytnutého žalovaným v 1. rade bude vyplácaný záväzok - splátkový úver v inej banke, a to pohľadávka UniCredit Bank podľa úverovej zmluvy zo dňa 19.10.2009, zabezpečená záložným právom na Byt podľa V - XXXX/XX zo dňa 20.11.2009, ktorá ku dňu 21.06.2013 predstavovala podľa Potvrdenia o výške zostatku pohľadávky, vystaveného UniCredit Bank, sumu 22.352,83 eur.

25. Žalovaný v 1. rade ako veriteľ uzatvoril so žalovanými v 2. a 3. rade ako solidárnymi dlžníkmi dňa 30.05.2013 Zmluvu o úvere, pričom pohľadávka žalovaného v 1. rade zo Zmluvy o úvere bola zabezpečená záložným právom zriadeným na základe Záložnej zmluvy zo dňa 30.05.2013, podľa ktorej Zálohom bol Byt v tom čase v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných v 2. a 3. rade; záložné právo bola zapísané do katastra nehnuteľností podľa V-XXXX/XXX dňa 09.07.2013. V Záložnej zmluve (časť VI) žalovaní v 2. a 3. rade ako dlžníci vyhlásili, že ku dňu jej podpisu tejto listiny na Zálohu neviaznu žiadne ťarchy, obmedzenia ani iné právne povinnosti, okrem tých, ktorých existencia bola zrejmá z výpisu z LV, ktorý predložil záložnému veriteľovi.

26. Notárskou zápisnicou č. N 68/2010 došlo žalovaným v 2. rade ako povinným voči žalobcovi v 1. rade ako oprávnenému k uznaniu záväzku čo do základu a výšky v súlade s ust. § 41 ods. 2 Exekučného poriadku na základe Zmluvy o pôžičke, na základe ktorej poskytol oprávnený ako veriteľ povinnému ako dlžníkovi pôžičku vo výške 264.000 eur, ktorú povinný prevzal a zaviazal sa vrátiť do 15.02.2017. Podľa notárskej zápisnice č. N 68/2010 ak pohľadávka oprávneného zo Zmluvy o pôžičke nebude uspokojená povinným, povinný vyjadril súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu.

27. Notárskou zápisnicou č. N 372/2016 došlo žalovaným v 2. rade ako povinným voči žalobcovi v 1. rade ako oprávnenému k uznaniu záväzku zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 22.04.2013 v ústnej forme, na základe ktorej poskytol oprávnený ako veriteľ povinnému ako dlžníkovi bezúročne pôžičku - peňažné prostriedky vo výške 45.000 eur, ktorú sa povinný zaviazal splatiť do 29.04.2013. Účastníci uzavreli notárskou zápisnicou č. N 372/2016 dohodu o dodatočnom zaplatení dluhu vo výške 45.000 eur v splátkach: 10.000 eur do 31.12.2016, 10.000 eur do 31.12.2017, 25.000 eur do 31.12.2018 s tým, že omeškaním so splatením ktorejkoľvek zo splátok sa stáva splatný celý dlh. Povinný ako dlžník vyhlásil, že svoj dlh čo do dôvodu a výšky uznáva a zaväzuje sa ho zaplatiť do 31.12.2018 a vyhladuje v súlade s ust. § 41 ods. 2 Exekučného poriadku, že súhlasí s vykonateľnosťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu.

28. Emailom zo dňa 21.04.2013 oznamuje žalovaný v 2. rade žalobcovi v 1. rade, že má problém s peniazmi, že má v banke odkup pohľadávok a nedopatrením uhradil faktúry za materiál a nezvýšilo mu na faktúry, ktoré sú na zaplatenie banke. Oznamuje ďalej, že do stredy musí uhradiť faktúry v hodnote cca 57.000 eur, sám si vie zabezpečiť sumu asi 30.000 eur a požiadal žalobcu v 1. rade, či mu nevie do pondelka 29.04.2013 vypomôcť rozdielom tejto sumy, ak do stredy zaplatí faktúry, vo štvrtok mu banka uvoľní peniaze na iné, ktoré sú už v banke. Medzi stranami nebolo sporné a je zrejme aj z fotografie displeja mobilného telefónu, ktorého telefónne číslo podľa zhodných tvrdení strán patrí žalovanému v 2. rade, že majiteľom bankového účtu vedeného v ČSOB a.s. č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX je spoločnosť S.O.B., s.r.o. V prospech uvedeného účtu boli dňa 22.04.2013 a 23.04.2013 vykonané platby z účtu žalobcu v 1. rade vo výške spolu 45.000 eur v dvoch splátkach vo výške 30.000 eur a 15.000 eur.

29. V konaní sp. zn. 17C/29/2017 vedenom Okresným súdom Košice II, ktoré ku dňu rozhodnutia súdu nebolo právoplatne skončené, bol žalobcom v 1. rade (ako žalobcom) proti žalovanému v 2. a 3. rade (ako žalovaným) uplatnený nárok na zaplatenie sumy 31.291,52 eur s prísl. Okresný súd Košice II rozsudkom č.k. 17C/29/2017-24 zo dňa 19.12.2018 rozhodol rozsudkom pre zmeškanie podľa ust. § 273 CSP a uložil žalovaným zaplatiť žalobcovi sumu 31.291,52 eur s prísl. a priznal im plnú náhradu trov konania.

30. Rozsudkom Okresného súdu Košice II, č.k. 29Cpr/4/2016-31 zo dňa 25.09.2017, právoplatným dňa 30.11.2017, bola spoločnosť A-RECOL s.r.o., IČO: 31 718 159 ako žalovaný zaviazaná zaplatiť žalobcovi v 1. rade (ako žalobcovi) sumu vo výške 14.863,06 eur titulom nevyplatenej mzdy a následne bola táto spoločnosť zaviazaná uznesením č.k. 29Cpr/4/2016-39 zo dňa 17.10.2018 nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške spolu 2.183 eur.

31. V rámci záverečnej reči žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu uviedli, že majú za to, že dostatočne preukázali uplatnený nárok v konaní, keďže na strane žalovaných došlo k úmyselnému ukráteniu veriteľa, a súčasne preukázali niekoľko pohľadávok žalobcu, ktoré boli konaním žalovaných v 2. až v 4. rade úmyselne manipulované tak, aby bolo znemožnené právo žalobcovi domôcť sa svojich finančných prostriedkov. Taktiež v konaní preukázali, že žalovaný v 4. rade je osobou blízkou žalovaným v 2. a 3. rade a nepochybne mal vedomosť o pohľadávkach žalobcu voči jeho rodičom. Súčasne v konaní preukázali, že údajná kúpna cena za Byt bola simulovaným právnym úkonom, nakoľko je zrejme, že finančné prostriedky žalovaný v 4. rade zakaždým získal od svojho otca alebo prípadne od zahraničnej spoločnosti, ktorej vlastníkom je opätovne otec žalovaného v 4. rade a súčasne žalovaný v tomto konaní. Z dokazovania vyplynulo, že žalovaný v 2. rade sa systematicky niekoľko rokov snažil vykonávať úkony, ktoré by spôsobili nevykonalnosť pohľadávok žalobcov, ktorá situácia je o to horšia, že žalovaní v 2. až 4. rade sú so žalobcami v blízkom priateľskom vzťahu, poznajú sa dlhé roky. Obranu žalovaných v tomto konaní považuje za účelovú, v tomto smere poukazuje aj na správanie žalovaného v 2. a 3. rade, resp. ich právneho zástupcu v tomto konaní, ktorí účelovo marili pojednávania, správali sa nehospodárne, čo len účelovo predžilo toto konanie.

32. V rámci záverečnej reči žalovaný v 1. rade prostredníctvom povereného zástupcu uviedol, že medzi stranami sporu nie je sporné zriadenie a vznik záložného práva podľa Záložnej zmluvy a rovnako ani poskytnutie úveru podľa nadväzujúcej Zmluvy o úvere. Žalobcovia nepredložili žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval naplnenie zákonných predpokladov odporovateľnosti Záložnej zmluvy a záložného práva v prospech žalovaného v 1. rade, keď z výsluchu žalobcu v 1. rade vyplynulo, že ten svoju pohľadávku verejne nenotifikoval, žalovaný v 1. rade sa tak objektívne nemohol dozvedieť o tejto pohľadávke

žalobcov a teda ani o úmysle žalovaných v 2. a 3. rade ako dlžníkov ukrátiť žalobcov ako svojich veriteľov. Z výsluchu žalovaného v 2. rade zároveň vyplynulo, že v čase poskytnutia úveru rovnako neinformovali žalovaného v 1. rade o pohľadávke žalobcov, čo rovnako vylučuje vedomosť žalovaného v 1. rade o údajnom úmysle ukrátiť žalobcov. Žalobcovia tak podľa žalovaného v 1. rade neuniesli dôkazné bremeno pokiaľ ide o preukázanie údajnej vedomosti žalovaného v 1. rade o úmysle žalovaných v 2 a 3. rade ukrátiť žalobcov.

33. V rámci záverečnej reči žalovaný v 2. rade uviedol, že podľa žaloby predmetom súdneho konania má byť riešenie neplatnosti právneho úkonu od jeho počiatku. Svojim konaním mali žalovaní v 2. a 3. rade znemožniť, aby sa žalujúca strana dostala k svojim finančným prostriedkom, k čomu uviedol, že finančné prostriedky, ktoré boli žalovanému v 2. rade poskytnuté, boli v plnej výške žalujúcej strane vyplatené, boli vyplatené aj ďalšie úroky a suma, ktorá je uplatnená z neplatného právneho úkonu v rámci súdneho rozhodnutia, je úrokom z úročenia úrokov. Požičaná poskytnutá suma bola násobne vyplatená. Finančné prostriedky boli platené dovtedy, kým to bolo z ich strany možné. Nezdržovali súdny spor, nikoho nechceli ukrátiť. Finančné prostriedky, z ktorých žalovaný v 4. rade hradil kúpnu cenu bytu boli poskytnuté právnickou osobou, ktorá podlieha nejakým daňovým predpisom.

34. V rámci záverečnej reči žalovaný v 4. rade prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že v samotnej Kúpnej zmluve (v čl. 5, bod 2 písm. b) c), e) a f) Kúpnej zmluvy) sú uvedené vyhlásenia žalovaného v 2. a 3. rade ako predávajúcich, v zmysle ktorých vyhlasujú, že na Byt neboli uplatnené žiadne nároky a sú oprávnení s nehnuteľnosťou disponovať voľne bez obmedzenia. Kúpna cena za Byt bola uhradená, ako bolo v konaní preukázané s tým, že žalobcovia nepreukázali v konaní kvalitatívne zmenšenie majetku dlžníka, ktoré by nepostačovalo na úhradu jeho pohľadávky. Podľa jeho názoru nedošlo k zmenšeniu majetku, iba k zmene jeho formy, a to z nehnuteľnej na peňažnú. V samotnej žalobe žalobcovia uviedli, že disponujú pohľadávkou voči žalovanému v 2. a 3. rade s tým, že sa jedná o pohľadávku vyplývajúcu z Dohody o urovaní a následne predložili žalobcovia notársku zápisnicu z roku 2010. Žalovaný v 4. rade má za to, že žalobcovia nemajú momentálne žiadnu vymáhateľnú pohľadávku, nakoľko v zmysle rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo/61/2008 je vymáhateľnou pohľadávkou taká, ktorej splnenie možno vymôcť exekúciou a o odporovateľný právny úkon ide len v prípade, že bol majetok prevedený bez zodpovedajúceho protiplnenia. Notárska zápisnica z roku 2010, v ktorej uvedený právny dôvod záväzku žalovaného v 2. rade je Zmluva o pôžičke z 11.11.2010, ktorá však na základe Dohody o urovaní zo dňa 03.01.2012 zanikla, z tohto dôvodu je notárska zápisnica z roku 2010 materiálne nevykonateľná, nakoľko zanikol právny dôvod ako sa o tom hovorí aj v uznesení Ústavného súdu sp. zn. I.ÚS/349/2016. Podľa ust. § 41 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku náležitosťami notárskej zápisnice sú právny záväzok, označenie oprávnenej a povinnej osoby, právny dôvod, predmet a čas plnenia a súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Sama notárska zápisnica nie je právnym dôvodom, z nej konkrétne sa právny záväzok nevytvára. Preto aj z dôvodu, že Dohodou o urovaní došlo k zániku Zmluvy o pôžičke, táto notárska zápisnica z roku 2010, nie je materiálne vykonateľná. Žalobcovia v konaní predložili ešte notársku zápisnicu z roku 2016 s tým, že ani táto notárska zápisnica nie je materiálne vykonateľná, nakoľko právny dôvod, a to údajné poskytnutie pôžičky v prospech žalovaného v 2. rade nebolo zrealizované, pretože pôžička bola poskytnutá právnickej osobe. Predložením notárskej zápisnice z roku 2016 žalobca menil žalobu, pretože uvádzal iné rozhodujúce skutkové okolnosti s tým, že súd by mal prihliadnuť na to, že z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty 3 roky na takúto notársku zápisnicu o pohľadávke nie je možné prihliadnuť, nakoľko je prekludovaná a nebola predložená v požadovanej lehote. Opakovane poukázal na to, že žalobcovia nie sú aktívne legitimovaní na podanie takejto žaloby, pretože nedisponujú vymáhateľnou pohľadávkou.

35. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

36. Podľa ust. § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

37. Podľa ust. § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka, odporovať možno právnemu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnemu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom

čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

38. Podľa ust. § 42a ods. 3 písm. a) Občianskeho zákonníka, odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou (§ 116 a 117),...alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

39. Podľa ust. § 116 Občianskeho zákonníka, blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne počítavala ako vlastnú ujmu.

40. Podľa ust. § 42b ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

41. Podľa ust. § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

42. Podľa ust. § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

43. Podľa ust. § 151a Občianskeho zákonníka, záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len „záloh“), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

44. Podľa ust. § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len ako „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

45. Podľa ust. § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak

- a) zistí rozpor návrhu alebo exekučného titulu s týmto zákonom,
- b) sú tu dôvody, pre ktoré by exekúcia musela byť zastavená alebo do vydania poverenia na vykonanie exekúcie vzniknú dôvody na zastavenie exekučného konania, okrem späťvzatia návrhu na vykonanie exekúcie,
- c) oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule,
- d) sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi a táto okolnosť má vplyv na vymáhaný nárok,
- e) bol exekučný titul vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietat' alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, a existencia neprijateľnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou,
- f) sa exekúcia má vykonať na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore

a

1. spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nespĺňa podmienky podľa osobitných predpisov,
2. rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory,
3. rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory,

4. rozhodcovské rozhodnutie nespĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu alebo nie je vykonateľné,
g) sa návrhom uplatňuje nárok na opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky a návrh je podaný po troch rokoch od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu, a to bez toho, aby bol povinný na splnenie pohľadávky vyzvaný v posledných troch mesiacoch pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, alebo bez toho, aby s povinným bola uzavretá dohoda o postupnom splnení pohľadávky priznanej exekučným titulom v priebehu troch rokov od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu, alebo
h) sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je notárska zápisnica, ktorá nespĺňa zákonné náležitosti alebo záväzok v nej obsiahnutý odporuje zákonu alebo je v rozpore s dobrými mravmi.

46. Odporovacia žaloba nie je určovacou žalobou podľa ust. § 137 písm. c) CSP, a teda žalobca nemusí preukazovať naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Je tomu tak z dôvodu, že súd v skutočnosti neurčuje existenciu alebo neexistenciu právneho pomeru, ale rozhoduje konštitutívne, keď vyhlasuje právny úkon za relatívne neúčinný. Odporovateľný právny úkon sa stáva neúčinný až tým, že ho súd za neúčinný vyhlási, pričom právny dôsledok úspešného odporovania, t.j. neúčinnosť právneho úkonu, môže nastať až právoplatnosťou rozsudku, ktorým bude takejto žalobe vyhovené.

47. Zmyslom právnej úpravy odporovateľnosti právnych úkonov je zabezpečenie ochrany veriteľa pred právnymi úkonmi dlžníka, ktoré vedú k zmenšeniu majetku dlžníka, a tým aj k zmareniu, či ohrozeniu možnosti, aby pohľadávka veriteľa mohla byť z majetku dlžníka uspokojená. Za odporovateľné právne úkony sa považujú tie, ktoré ukracujú pohľadávku veriteľa a ktorými dlžník zmenšuje svoj majetok do takej miery, že sa tým ukracuje uspokojenie veriteľovej pohľadávky.

48. Predpokladmi úspešného odporovania právneho úkonu dlžníka, ktoré musí preukázať veriteľ pre úspešnosť žaloby sú: 1) vymáhateľnosť jeho pohľadávky voči dlžníkovi, 2) skutočnosť, že konkrétny právny úkon dlžníka ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky, 3) preukázanie úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa, ak žalovanému, t.j. druhej strane odporovaného právneho úkonu musel byť úmysel dlžníka odporovaným právnym úkonom ukrátiť veriteľa známy, teda o ňom vedel alebo musel vedieť, 4) skutočnosť, že právny úkon dlžník urobil v posledných troch rokoch, t.j. troch rokoch predchádzajúcich podaniu žaloby. Nie je pritom rozhodujúce o aký právny úkon ide, či odplatný alebo bezodplatný, rozhodujúce je, že ide o úkon, ktorým bol majetok scudzený. Spoločným predpokladom odporovateľnosti právnych úkonov je, že právnym úkonom došlo k skráteniu uspokojenia veriteľov vymáhateľnej pohľadávky, pričom predpokladá sa kvalifikované zmenšenie majetku dlžníka do takej miery, že to ohrozuje aspoň čiastočné uspokojenie veriteľovho nároku. Na strane dlžníka musí ísť o úmyselné konanie s cieľom ukrátiť svojho veriteľa a súčasne druhej strane odporovateľného právneho úkonu musí byť úmysel dlžníka odporovaným právnym úkonom ukrátiť veriteľa známy, žalovaný o tomto úmysle dlžníka v čase, kedy bol úkon urobený vedel alebo musel vedieť. Ak ide o právne úkony medzi blízkymi osobami, uvedenými v ust. § 116 a 117 Občianskeho zákonníka, blízka osoba musí preukazovať, že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nemohla v dobe urobenia odporovateľného právneho úkonu ani pri vyvinutí náležitej starostlivosti rozpoznať, zákon v takomto prípade úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa aj vedomosť blízkej osoby o úmysle dlžníka predpokladá. Táto vyvrátená právna domnienka uľahčuje právnu pozíciu veriteľa, hoci tu existuje zákonná výnimka, v zmysle ktorej uvedené neplatí, ak blízka osoba dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa ani pri náležitej starostlivosti nemohla rozpoznať. Dôkazným bremenom zákon zaťažuje žalovaného ako blízku osobu dlžníka, tento musí dokazovať vynaloženie náležitej starostlivosti, ktorá však nepostačovala na poznatky o úmysle dlžníka ukrátiť jeho veriteľa. Je preto na žalovanej osobe blízkej dlžníkovi, aby si splnila dôkaznú povinnosť a navrhla také dokazovanie, z ktorého by nepochybne vyplynulo, že boli naplnené vyššie uvedené podmienky ubránenia sa odporovacej žalobe vo vzťahu k jej osobe. Musí preukázať, či a akú vyvinula v dobe uzavretia odporovaného úkonu činnosť (aktivitu), aby úmysel dlžníka ukrátiť týmto úkonom veriteľa poznala (mohla poznať) a že táto činnosť (aktivita) predstavovala s ohľadom na okolnosti prípadu náležitú starostlivosť. Ak by žiadnu takú činnosť (aktivitu) v dobe úkonu nevyvinula alebo ak vyvinutá činnosť nepredstavovala náležitú starostlivosť, nemôže sa už z tohto dôvodu odporovacej žalobe ubrániť. Samotné tvrdenie žalovanej osoby blízkej dlžníkovi, že o jeho dlhoch a o jeho úmysle ukrátiť veriteľa uzavretím napríklad darovacej zmluvy alebo dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov nevedela, nakoľko jej dlžník (napríklad manžel) neoznámil svoje dlhy a nemohla sa o nich dozvedieť ani z jeho účtovnej evidencie, nie je pre ubránenie sa odporovacej žalobe postačujúce (porovnaj aj NS ČR sp. zn. 21 Cdo 864/2000).

49. V prvom rade súd skúmal, či bola odporovacia žaloba podaná v trojročnej prekluzívnej lehote. Predmetom konania je odporovanie právnych úkonov:

- Záložnej zmluvy, ktorej vecno-právne účinky vkladu záložného práva nastali podľa V-XXXX/XXXX dňa 09.07.2013

- Kúpnej zmluvy, ktorej vecno-právne účinky vkladu vlastníckeho práva nastali dňa podľa V-XXXXX/XX dňa 11.12.2014

Žalobcovia podali žalobu na súde dňa 07.07.2016, teda včas.

50. Aktívna legitimácia v konaní o neúčinnosť právneho úkonu prislúcha ktorémukoľvek veriteľovi, ktorý bol ukrátený napadnutým právnym úkonom za predpokladu, že má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku. Podstatné slovo je slovo „vymáhateľná“ a podľa ustálenej súdnej praxe, zákonnému pojmu „vymáhateľná pohľadávka“ zodpovedá taká, ktorá má už kvalitu judikovaného práva, t.j. bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom ktorým možno začať exekúciu (pozri rozhodnutie ÚS SR sp. zn. IV ÚS 284/2013, uznesenie NS SR sp. zn. 6 Cdo 253/2012, rozsudok NS ČR sp. zn. 21 Cdo 2285/2000).

51. Existenciu vymáhateľnej pohľadávky žalobcovia preukazovali:

- notárskou zápisnicou č. N 372/2016 (ktorou bol uznaný záväzok žalovaného v 2. rade voči žalobcovi v 1. rade na základe ústne uzavretej zmluvy o pôžičke medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným v 2. rade na sumu pôžičky 45.000 eur) a vedeným exekučným konaním k vyššie uvedenej pohľadávke vo výške 45.000 eur, sp. zn. EX 1 2371 /2017, exekútor JUDr. Rudolf Krutý

- notárskou zápisnicou č. N 68/2010 (ktorou bol uznaný záväzok žalovaného v 2. rade voči žalobcovi v 1. rade na základe Zmluvy o pôžičke na sumu pôžičky 234.000 eur)

- Dohodou o urovaní zo dňa 03.01.2012, ku ktorej žalovaný v 2. rade žalobcovi v I. rade vystavil blanko zmenku a podpísali Dohodu vyplňovacom práve k blankozmenke

- neprávoplatným rozsudkom Okresného súdu Košice II, č.k. 17C/29/2017-24 zo dňa 19.12.2018, ktorým súd uložil žalovaným zaplatiť žalobcom sumu 31.291,52 eur, čo predstavuje časť pohľadávky v zmysle Dohody o urovaní

- právoplatným rozsudkom Okresného súdu Košice II, č.k. 29Cpr 4/2016, ktorým bola spoločnosť A-RECOL s.r.o. zaviazaná zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 14.863,06 eur s prísl. a súčasne uznesenie Okresného súdu Košice II, ktorým bola táto spoločnosť zaviazaná uhradiť žalobcovi v 2. rade trovy konania vo výške 2.183 eur.

52. Vo vzťahu k notárskej zápisnici č. N 372/2016 má súd zhodne so žalovaným v 4. rade za to, že záväzok v nej obsiahnutý vrátiť pôžičku žalobcovi v 1. rade v sume 45.000 eur sa neviaže na osobu žalovaného v 2. rade, keď z dôvodu charakteru zmluvy o pôžičke ako reálneho kontraktu, kedy bez poskytnutia a odovzdania pôžičky dlžníkovi nedôjde k vzniku právneho vzťahu pôžičky, a je podľa názoru súdu z vykonaného dokazovania zrejmé, že k poskytnutiu pôžičky došlo v prospech spoločnosti S.O.B., s.r.o. ako samostatnému subjektu právnych vzťahov s vlastnou a samostatnou právnou subjektivitou, odlišnou od žalovaného v 2. rade. Súd dospel k záver, že k uzavretiu pôžičky medzi žalobcom v 1. rade a žalovaným 2. rade dňa 22.04.2013 nedošlo, a to i napriek konštatovaniu v notárskej zápisnici č. N 372/2016. Z prevodných príkazov, emailovej a sms komunikácie vyplynulo, že žalobca v 1. rade poskytol pôžičku právnickej osobe - spoločnosti S.O.B., s.r.o., nakoľko zo žiadosti o poskytnutie pôžičky jednoznačne vyplýva, že sa táto má poskytnúť uvedenej spoločnosti na úhradu faktúr v hodnote cca 57.000 eur, čo vyvracia argumentáciu žalobcov, že účet spoločnosti S.O.B., s.r.o. bol len platobným miestom na splnenie záväzku žalobcu v 1. rade poskytnúť pôžičku žalovanému v 2. rade.

53. Skutočnosť, na ktorú poukazovali žalovaní v 2. a 3. rade, že k prevodu Bytu zo žalovaného v 2. a 3. rade na žalovaného v 4. rade došlo pred spísaním notárskej zápisnice č. N 372/2016 by pre posúdenie existencie vymáhateľnej pohľadávky, za splnenia ostatných zákonných predpokladov, bola irelevantná. Na tomto mieste súd uvádza, v zmysle ust. § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka, odporovať možno právnemu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, táto lehota je lehotou hmotnoprávnou, v ktorej musí byť žaloba uplatnená na súde a začína plynúť odo dňa urobenia právneho úkonu. Súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/142/2002, podľa ktorého nie je podstatné, či veriteľ bol v čase uzatvorenia takéhoto právneho úkonu s dlžníkom v právnom vzťahu, ak takýto právny nárok bol uplatnený v lehote troch rokov od vykonania právneho úkonu a je objektívne preukázané, že ten, v prospech koho bol takýto úkon urobený, takýto úmysel za daných okolností pri náležitej starostlivosti musel poznať. Uvedené tak znamená, že v zmysle ust. § 42a ods.

2 Občianskeho zákonníka nie je dôležité, či v čase uzatvorenia Kúpnej zmluvy alebo Záložnej zmluvy existovala vymáhateľná pohľadávka, ale je dôležité, že žaloba bola podaná v lehote troch rokov od vykonania právneho úkonu - Záložnej zmluvy a Kúpnej zmluvy.

54. Vo vzťahu k notárskej zápisnici č. N 68/2010 má súd za to, že táto nepredstavuje a nepreukazuje existenciu vymáhateľnej pohľadávky, nakoľko záväzok žalovaného v 2. rade zo Zmluvy o pôžičke na vrátenie sumy 264.000 eur, splnenie ktorého bolo v nej obsiahnuté a ňou zabezpečené, zanikol uzavretím Dohody o urovaní, podľa ktorej Dohoda o urovaní v plnom rozsahu nahradila Zmluvu o pôžičke a záväzok zo Zmluvy o pôžičke bol nahradený novým záväzkom žalovaného v 2. rade podľa Dohody o urovaní vo výške 117.238 eur, ktorý tento ako dlžník uznal čo dôvodu a výšky v Dohode o urovaní. V notárskej zápisnici č. N 68/2010 obsiahnutý právny dôvod záväzku žalovaného v 2. rade (Zmluva o pôžičke) teda zanikol na základe Dohody o urovaní, a z tohto dôvodu notárska zápisnica č. N 68/2010 nie je materiálne nevykonateľná. V rámci exekúcie podľa novely Exekučného poriadku od 01.04.2017 môže exekučný súd vykonávať aj prieskum hmotnoprávneho základu notárskej zápisnice, a ich prípadná absencia je dôvodom pre zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie. Rovnako existencia okolností, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, je navyše zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie podľa Exekučného poriadku (v štádiu posudzovania návrhu na vykonanie exekúcie sú dôvodom na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie dôvody, pre ktoré by exekúcia musela byť zastavená alebo do vydania poverenia na vykonanie exekúcie vzniknú dôvody na zastavenie exekučného konania).

55. Vo vzťahu k neprávoplatnému rozsudku Okresného súdu Košice II, č.k. 17C/29/2017-24 zo dňa 19.12.2018, ktorým súd uložil žalovaným zaplatiť žalobcom sumu 31.291,52 eur, čo predstavuje časť pohľadávky v zmysle Dohody o urovaní a k zmenke, vrátane zmluvy o vyplňovacom práve k blankozmenke, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou Dohody o urovaní, súd konštatuje, že tieto nie sú titulom, na základe ktorých možno nariadiť exekúciu na majetok žalovaných v 2. a 3. rade. Totožne právoplatný rozsudok Okresného súdu Košice II, č.k. 29Cpr 4/2016, ktorým bola spoločnosť A-RECOL s.r.o. zaviazaná zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 14.863,06 eur s prísl. (v spojení s uznesením o výške náhrady trov konania), nie je exekučným titulom voči žalovanému v 2. alebo 3. rade ako dlžníkom.

56. Z vyššie uvedeného má súd za to, že žalobcovia v čase rozhodnutia súdu o odporovacej žalobe nepreukázali prvý zo základných predpokladov úspešného odporovania právneho úkonu dlžníka, spočívajúceho v preukázaní existencie vymáhateľnej pohľadávky voči dlžníkovi (žalovaným v 2. a 3. rade), v dôsledku čoho absentuje u žalobcov aktívna vecná legitímácia v konaní o neúčinnosť právneho úkonu, čo je dôvodom pre zamietnutie žaloby v celom rozsahu. Nad rámec uvedeného dôvodu na zamietnutie žaloby, sa súd zaoberal aj posúdením splnenia ostatných predpokladov pre úspešné odporovanie právnym úkonom - Záložnej zmluvy a Kúpnej zmluvy a vznesenou argumentáciou strán sporu.

57. Samotný dlžník (dlžníci) nie je (nie sú) stranou (stranami) konania, mohol (mohli) by vystupovať v konaní ako tzv. intervenient podľa platnej úpravy CSP. V danom prípade žaloba smeruje v časti určenia neúčinnosti Kúpnej zmluvy a Záložnej zmluvy aj voči žalovanému v 2. rade, ktorý je dlžníkom podľa Dohody o urovaní a Zmluvy o pôžičke a žalovanej v 3. rade ako jeho manželke. V danom prípade je potrebné poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 71/1998, podľa záverov ktorého žaloba o určenie, že dlžníkov právny úkon je voči veriteľovi neúčinný, môže byť úspešná len vtedy, ak smeruje voči osobe, s ktorou alebo v prospech ktorej bol právny úkon urobený. Pasívne vecne legitimovaným v takomto spore teda môže byť iba ten, kto má z odporovateľného úkonu prospech, ktorými osobami nie sú žalovaní v 2. a 3. rade v čase rozhodovania súdu prvej inštancie. Žalovaní v 2. a 3. rade v rámci obrany odkázali v zásade len na argumentáciu žalovaného v 4. rade, súd však prihliadajúc na to, že následkom nedostatku pasívnej vecnej legitímácie ani nepreukázania existencie vymáhateľnej pohľadávky zo strany žalobcu, nie je odmietnutie žaloby, ako uvádzali žalovaní v 2. a 3. rade, skúmajúc tak vecnú legitímáciu strán v spore ex offa, má súd za to, že voči žalovanému v 2. a 3. rade je potrebné žalobu o určenie neúčinnosti Záložnej zmluvy ako aj Kúpnej zmluvy pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie zamietnuť.

58. Žalovaný v 4. rade ako súčasný vlastník Bytu je pasívne vecne legitimovaný v spore Žalovaný, ktorý je osobou blízkou dlžníkovi sa môže odporovacej žalobe ubrániť, len ak preukáže, že úmysel dlžníka ukrátiť odporovaným právnym úkonom veriteľa nemohol aj pri náležitej starostlivosti poznať.

Úspešná obrana tejto žalovanej osoby blízkej dlžníkovi podľa ust. § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka teda spočíva nielen v jej tvrdení, že o úmysle dlžníka ukrátiť odporovaným právnym úkonom veriteľa nevedela a ani nemohla vedieť, ale tiež v tvrdení a preukázaní toho, že o tomto úmysle nevedela a ani nemohla vedieť, napriek tomu, že vyvinula starostlivosť za účelom rozpoznania tohto úmyslu dlžníka a išlo pritom o náležitú starostlivosť. Vynaloženie náležitej starostlivosti predpokladá, že osoba blízka dlžníkovi vykonala s ohľadom na okolnosti prípadu a s prihliadnutím k obsahu právneho úkonu dlžníka takú činnosť (aktivitu), aby úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa, ktorý tu v dobe odporovaného právneho úkonu objektívne vzaté musel byť, z ich výsledkov poznala, t.j. aby sa o tomto úmysle dozvedela. Ak sa jej to ani pri vynaložení náležitej starostlivosti nepodarilo, potom sa môže v zmysle ust. § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka ubrániť odporovacej žalobe. Zákon od osoby blízkej dlžníkovi požaduje, aby sa pri právnych úkonoch s dlžníkom alebo pri právnych úkonoch, ktoré dlžník urobil v jej prospech, týmto spôsobom presvedčila, že právny úkon neukracuje veriteľa dlžníka a vedie ju k tomu, aby nerobila právne úkony (neprijímala podľa nich plnenia) na ujmu práv veriteľov dlžníka. V prípade, že sa tak nezachová, musí byť uzrozumená s tým, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky tiež z majetku, ktorý na základe takéhoto právneho úkonu od dlžníka nadobudla (pozri aj rozsudok NS ČR sp. zn. 21 Cdo 864/2000 alebo rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Co 145/2007). Musí preukázať, či a akú vyvinul v dobe uzavretia odporovaného úkonu činnosť (t.j. aktivitu), aby úmysel dlžníka ukrátiť týmto úkonom veriteľa poznal (mohol poznať) a že táto činnosť (aktivita) predstavovala s ohľadom na okolnosti prípadu náležitú starostlivosť. Ak by žiadnu takú činnosť (aktivitu) v dobe úkonu nevyvinul alebo ak vyvinutá činnosť nepredstavovala náležitú starostlivosť, nemôže sa už z tohto dôvodu odporovacej žalobe ubrániť.

59. Ďalšou podmienkou úspešného odporovania právneho úkonu dlžníka je skutočnosť, že konkrétny právny úkon dlžníka ukrajuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, pričom dlžníkove právne úkony ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa najmä vtedy, ak vedú ku kvalifikovanému zmenšeniu majetku dlžníka a ak v dôsledku nich vzniknuté zmenšenie majetku má súčasne za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka, pričom ak by nebolo týchto úkonov, mohol by svoju pohľadávku z majetku dlžníka uspokojiť. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno o tom, že dlžníkove právne úkony objektívne ukracujú uspokojenie veriteľovej pohľadávky, nesie žalobca v postavení veriteľa. Odporovateľnými nemôžu byť tzv. ekvivalentné právne úkony, pri ktorých nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka. Je však nevyhnutné, aby išlo o reálne ekvivalentné právne úkony. V konaní o odporovacej žalobe musí byť preto záver, že napadnutý právny úkon je úkonom ekvivalentným, vždy bezpečne preukázaný, a to nielen odkazom na samotné znenie právneho úkonu, ale zistením, že za plnenie, ktoré ním dlžník stratil, nadobudol iné plnenie skutočne ekvivalentnej povahy.

60. Vo vzťahu k možnosti žalobcov ako veriteľa uspokojiť vymáhateľnú pohľadávku voči žalovaným v 2. a 3. rade (ktorej existenciu však nijak nepreukázali, čo je dôvod pre zamietnutie žaloby tak, ako je uvedené vyššie) sa žalobcovia domáhali neúčinnosti Záložnej zmluvy. Súd sa stotožnil s obranou a argumentáciou žalovaného v 1. rade, ktorý správne namietal, že v čase uzavretia Záložnej zmluvy dňa 30.05.2013 už viazlo na Byte iné záložné právo v prospech UniCredit Bank z r. 2009. Prevod Bytu na žalovaného v 4. rade na základe Kúpnej zmluvy bol uskutočnený so súhlasom žalovaného v 1. rade ako financujúcej banky, Záložné právo na Byte v prospech UniCredit Bank bolo teda zriadené ešte dokonca pred uzavretím Zmluvy o pôžičke a spísaním notárskej zápisnice N 68/2010, teda ani takáto pohľadávka by nemohla byť (plne) uspokojená z tohto nehnuteľného majetku dlžníkov, nakoľko zo strany banky ide o zabezpečenú pohľadávku.

61. Súd mal za preukázané, že žalovaný v 1. rade preukázal, že ani pri vynaložení náležitej starostlivosti, ktorú preukázal úkonmi, ktoré vykonal pred uzavretím Záložnej zmluvy a Zmluvy o úvere (náležité posúdenie Žiadosti o poskytnutie úveru žalovaní v 2. a 3. rade, vrátane vyhlásenia žalovaných v 2. a 3. rade o jedinom vyplácanom záväzku - pohľadávke UniCredit Bank z úverovej zmluvy zo dňa 19.10.2009). Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaný v 1. rade nemal žiadnu vedomosť o existencii právneho vzťahu medzi žalobcami ako veriteľmi a žalovanými v 2. a 3. rade ako dlžníkmi (ani z jedného zo žalobcami uvádzaného právneho titulu), ani o akejkoľvek pohľadávke žalobcov voči nim, teda v čase uzatvárania Zmluvy o úvere a Záložnej zmluvy nemal a nemohol mať žalovaný v 1. rade ani vedomosť o prípadnom úmysle žalovaných v 2. a 3. rade ukrátiť žalobcov ako veriteľov. V čase pred uzavretím Záložnej zmluvy ani po jej uzavretí, žalovaný v 1. rade nemal možnosť nadobudnúť vedomosť o údajnom úmysle žalovaných v 2. a 3. rade ukrátiť žalobcov ako svojich veriteľov ani vedomosť o

samotnej pohľadávke žalobcov z dôvodu, že o prípadnej pohľadávke žalobcov ho žalovaní v 2. a 3. rade, ani samotní žalobcovia, neupovedomili. Tomuto tvrdeniu zodpovedá aj znenie Záložnej zmluvy, v ktorej žalovaní v 2. a 3. rade vyhlasujú, že ku dňu jej podpisu na Zálohu neviaznu žiadne ťarchy, obmedzenia ani iné právne povinnosti, okrem tých, ktorých existencia bola zrejmá z výpisu z LV, ktorý predložil záložnému veriteľovi. Žalovaný v 1. rade tak objektívne nemohol mať o existencii pohľadávky žalobcov a s tým spojeného prípadného úmyslu žalovaných v 2. a 3. rade ukrátiť svojho veriteľa žiadnu vedomosť, a žalobcovia túto vedomosť žalovaného v 1. rade ako tretej osoby, s ktorou dlžník uzavrel podľa žalobcov odporovateľný právny úkon (Záložnú zmluvu), nepreukázali. S poukazom na uvedené súd žalobu aj v tejto časti zamietol.

62. Vo vzťahu ku Kúpnej zmluve sa súd navyiac stotožnil s argumentáciou žalovaných, že nejde o ukracujúci úkon dlžníkov, ktorý by viedol ku kvalifikovanému zmenšeniu majetku dlžníkov. Kúpna cena za Byt vo výške 50.000 eur bola uhradená v plnej výške, výšku tejto kúpnej ceny ako neobvyklej alebo neprimeranej žalobcovia v konaní nijak nenamietali a nerozporovali. Súd má tak za to, že žalovaný v 4. rade nadobudol Byt za obvyklú kúpnu cenu, ktorú uhradil žalovaným v 2. a 3. rade, čo preukazujú predložené dôkazy. Z pohľadu pôvodu peňazí na úhradu kúpnej ceny je bez významu, ak by aj tieto vopred obdržal pôžičkou od spoločnosti H-STEEL ako tretieho subjektu so samostatnou právnou subjektivitou, odlišnou od žalovaného v 2. a 3. rade. Žalobcovia tak v konaní nepreukázali kvalifikované zmenšenie majetku dlžníka, ktoré by nepostačovalo na úhradu ich pohľadávky, keď Kúpnu zmluvou nadobudli žalovaní v 2. a 3. rade skutočnú protihodnotu za Byt v peniazoch. Súd tak v tomto konaní o odporovacej žalobe zistil, že žalovaný v 4. rade nadobudol od žalovaných v 2. a 3. rade ako dlžníkov Byt, pričom bola reálne poskytnutá obvyklá cena použiteľná na úhradu ich dlhov (pozri primerane rozsudok NS ČR sp. zn. 21 Cdo 4333/2007).

63. Žalovaný v 4. rade, s prihliadnutím na okolnosti a blízke rodinné vzťahy medzi stranami sporu, vrátane vzťahu so žalobcom v 1. rade, odkazom na Kúpnu zmluvu a v nej obsiahnuté vyhlásenia v čl. VI Kúpnej zmluvy preukázal vynaloženie náležitej starostlivosti na strane žalovaného v 4. rade, napriek vynaloženiu ktorej mu úmysel dlžníkov prípadne ukrátiť odporovaným právnym úkonom veriteľa, nemohol poznať. Z vykonaného dokazovania teda vyplynulo, že boli naplnené zákonom uvedené podmienky ubránenia sa odporovacej žalobe vo vzťahu k jeho osobe.

64. Súd tak mal za preukázané, že v konaní neboli splnené predpoklady pre úspešné odporovanie právnym úkonom dlžníkov - žalovaných v 2. a 3. rade, a to Záložnej zmluvy a Kúpnej zmluvy, ktorými by došlo k ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky žalobcov.

65. Vzhľadom na všetko zhora uvedené, súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcov, pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaných v 2. a 3. rade a z dôvodu nepreukázania splnenia zákonných predpokladov úspešnosti odporovania Záložnej zmluvy a Kúpnej zmluvy voči žalovaným v 1. a 4. rade, zamietol tak, ako je uvedené vo výroku č. I tohto rozsudku.

66. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať absolútne vyčerpávajúcu odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (ako to vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 158/2010 zo dňa 30. 11. 2011). Dôkazy, ktoré súd považoval za potrebné, v tomto písomnom vyhotovení rozsudku vyhodnotil.

67. Žalobcom navrhnuté ďalšie dôkazy výsluchom žalovaného v 3. rade, žalovaného v 4. rade a vyžiadaním výpisu z registra spoločnosti H-STEEL a jej vlastníckej štruktúry, súd zamietol. Súd pri rozhodovaní o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, prihliadol na to, že vykonanie dôkazov s ohľadom na nedostatok aktívnej a pasívnej legitímácie strán sporu v konaní považoval za nadbytočné a nevhodné. Pre potreby zistenia skutkového stavu v konaní a posúdenie dôvodnosti žaloby nepovažoval vykonanie žalobcom navrhovaných dôkazov na zistenie rozhodujúcich skutočností za potrebné.

68. Podľa ust. § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

69. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

70. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

71. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

72. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, keď voči žalovanému v 1. rade, žalovaným v 2. a 3. rade, a žalovanému v 4. rade žalobu zamietol, teda úspešnými v konaní v plnom rozsahu boli žalovaní v 1. rade, solidárne žalovaní v 2. a 3. rade a žalovaný v 4. rade. Súd preto rozhodol tak, že im priznal nárok na náhradu trov konania od žalobcov zaviazaných na ich úhradu spoločne a nerozdielne v plnom rozsahu, ako je uvedené vo výroku č. II až IV tohto rozhodnutia. V súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd Bratislava III, v štyroch vyhotoveniach.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe /§ 125 ods. 1 CSP/.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na odvolanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie odvolania nevyzýva /§ 125 ods. 2 CSP/.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu, a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil /§ 125 ods. 3 CSP/.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.